

IGEN

Éjfél sincs, de már az enyém:
A kipárnázott járdaszegély,
A félig fagyott belvárosi aszfalt.
Legutóbb is ez vigasztalt.

Mert nem, nem ez az első alkalom.
És neked?
Nem, nem direkt van felvágva az alkarom.
És neked?

Hazudunk, ugye?

Éjfél sincs, és ha semmi sem marad,
Csak a gyárok zaja - üsd a vasat! -
Akkor, és csak akkor: enyém ez a város!
Enyém ez az év: depressziós, függő, pattanásos.

EGY MARÉK SÓ

Egy marék só maradt belőled,
Egy hideg márványoszlop,
Egy fárasztó műszak,
Ami elaltatja a korán kelőket.

Egy marék só maradt utánad,
Egy pár hosszú üzenet,
Archív pornóképek, meg egy
Egész embernyi velős utálat.

Egy marék só maradt nekem,
Ha úgy alakul, hogy szükséges,
És kívánom, és elég rá,
Akkor a kimart sebemre teszem.

Egy marék szív maradt nálad,
Pont az a része kéne most már
Valaki egészen másnak,
Cserélj arcot, és cserélj zárat.

Majd vigyáz rád az óvó vasbeton,
Körbezárnak a hegyek, a gyárak,
Megkeményedik a bőr a talpadon,
Eljegesednek az idegen ágyak.

